

Posudek oponenta na bakalářskou práci

Věry Doležálkové

Centrum a periferie v římské Sýrii

Práce je členěna na řadu kapitol, začíná geografickým vymezením oblasti, pak podává přehled historických událostí před a v době římské anexe. 4. Kapitola se zabývá správou provincie, římskou armádou jejími posádkami, všímá si i vztahů mezi římským vojskem a místními obyvateli. 5. Kapitola je věnována vývoji měst římského období v Sýrii, pak pokračuje autorka přehledy hlavních měst v provincii Syrii (tedy s výjimkou jediné stránky nikoli jižní provincii Arabii a jen stručným přehledem území dnešního Libanonu, které snad někdy tvořilo zvláštní provincii Foinikii). 7. kapitola je věnována klientským královstvím (zde mi chybí Palmyra), sousedícím s provincií, 8. otázkám komunikace, 9. karavannímu obchodu., 10. venkovským oblastem a městům v poušti. Kolonádové ulice mají paralely i v severní Africe (25) Mnoho pouštních stezek je i dnes snadno sjízdných terénním vozem a často i obyčejným bez větších problémů, proto stavěných silnic nebylo mnoho

Z drobností bych poznamenal, že Hatra nebyla Římany dobyta (s. 9), Gerasa a Caesarea (nikoli Caesara) ležely mimo provincii Syrii (obvykle také Bosra, s.15, 16,23) Eufrat nevedl k Rudému moři (s. 48)

Autorka pochopila své předlohy i základní linii vývoje v římské Sýrii co do úkolů jí v zadání uložených, vhodně se zabývala vztahy jednotlivých geograficky velmi různých oblastí a přehledně shrnula základní údaje v každé z uvedených kapitol. Také shrnula pro své další bádání základní linie vývoje, pokud je našla v dostupné jí literatuře, ovšem v daném rozsahu se musea nutně vyhnout podrobnostem v každé ze svých kapitol a nemohla se tím dostat *ad fontes*. V tomto smyslu jde spíše o práci historickou

Zřejmým nedostatkem je pomínutí francouzské a německé literatury o Sýrii. Zejména francouzské prameny jsou nejdůležitější, většina anglických použitých prací jsou spíše až sekundární shrnující přehledy. Také si zasloužila aspoň zmínky kniha Josefa Dobiáše o dějinách římské Sýrie, která podnes obsahuje mnoho užitečného; další důležité přehledy by autorka snadno našla i v dalších snadno dostupných pracích, jako v českém svazku CSIR či v historickém úvodu k publikaci o českých výkopech v Beirutu.

Vcelku podává však práce užitečný obecný přehled a může být základem pro další odbornou práci její autorky. Vyzvednout lze dobrý jazyk a dobrou formulační schopnost autorky, velmi málo překlepů, pěknou grafickou úpravu i pěkně upravenou ilustrační část.

Není pochyb o tom, že práce je vhodným podkladem pro obhajobu.

V Praze dne 5. 9. 2011

Prof. PhDr. Jan Bouzek, DrSc.